

σασθαι, περιειδὼν αὐτοὺς γῆρα ἀδυνάτους γενομένους⁴⁹², ὅμοιον ἔμοιγε δοκοῦσι πεπονθέναι, οἷον εἴ τις, γεωργὸς ἀγαθὸς, προθυμηθεὶς γενέσθαι, καὶ εὖ σπείρων καὶ εὖ φυτεύων, ὅποτε αὐτὸν καρποῦσθαι ταῦτα δέαι, ἐφ' ἣν⁴⁹⁰ τὸν καρπὸν ἀσυγκόμιστον εἰς τὴν γῆν πάλιν καταρῥεῖν. Καὶ εἴ τις ἀθλητῆς, πολλὰ πονήσας καὶ ἀξιόνηκας⁴⁹³ γενόμενος, ἀναγώνιστος διατελέσειεν, οὐδ' ἂν οὗτος ἔμοιγε δοκεῖ δικαίως ἀνάτιος⁴⁹⁴ εἶναι ἀφροσύνης.

» Ἀλλ' ἡμεῖς, ὦ ἄνδρες, μὴ πάθωμεν ταῦτα· ἀλλ' ἐπεὶ περ σύνοισμεν⁴⁹⁵ ἡμῖν αὐτοῖς ἀπὸ παιδῶν ἀρξάμενοι⁴⁹⁶ ἀσκηταὶ ὄντες τῶν καλῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἴωμεν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, οὓς ἐγὼ σαφῶς ἐπίσταμαι, αὐτὸς ἰδὼν, ἰδιώτας⁴⁹⁷ ὄντας ὥς⁴⁹⁸ πρὸς ἡμᾶς ἀγωνίζεσθαι. Οὐ γάρ τί πω οὗτοι ἱκανοὶ εἰσιν ἀγωνισταί, οἱ ἂν τοξεύουσιν, ἢ ἀκοντίζουσιν, ἢ ἱππεύουσιν ἐπιστημόνως, ἣν δέ που πονῆσαι δέη, τοῦτω λείπονται· ἀλλ' οὗτοι ἰδιῶται εἰσι κατὰ τοὺς πόνους· οὐδέ γε οὔτινες, ἀγρυπνήσαι δέον⁴⁹⁹, ἥττωνται⁵⁰⁰ τούτου· ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἰδιῶται εἰσι κατὰ τὸν ὕπνον· οὐδέ γε οἱ ταῦτα μὲν ἱκανοί, ἀπαίδευτοι δέ, ὥς⁵⁰¹ χρὴ καὶ συμμάχοις καὶ πολεμίους χρῆσθαι· ἀλλὰ καὶ οὗτοι δῆλον ὅτι τῶν μεγίστων παιδευμάτων ἀπείρως ἔχουσιν⁵⁰².

» Ἰμεῖς δὲ νυκτὶ μὲν δῆπου, ὅσα περ⁵⁰³ οἱ ἄλλοι ἡμέρα δύνασθε χρῆσθαι· πόνους δὲ τοῦ ζῆν ἡδέως ἡγεμόνας νομίζετε⁵⁰⁴. λιμῶ δὲ ὅσα περ⁵⁰³ ἔψω διαχρήσθε· ὕδροποσίαν δὲ ἔξον τῶν λεόντων⁵⁰⁵ φέρετε· κάλλιστον δὲ πάντων καὶ πολιτικώτατον κτήμα εἰς τὰς ψυχὰς συγκεκόμισθε· ἐπαυνοῦμενοι γὰρ μᾶλλον, ἢ τοῖς ἄλλοις ἅπασι⁵⁰⁶ χαίρετε. Τοὺς δ' ἐπαίνου ἐραστάς ἀνάγκη κτᾶσθαι τὰ αἷτια⁵⁰⁷, καὶ διὰ τοῦτο πάντα μὲν πόνον, πάντα δὲ κίνδυνον ἡδέως ὑποδύεσθαι⁵⁰⁸.

» Εἰ δὲ ταῦτα ἐγὼ λέγω περὶ ὑμῶν, ἄλλως γιγνώσκων, ἑμαυτὸν ἐξαπατῶ· εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτον⁵⁰⁹ ἀποθήσεται παρ' ὑμῶν, εἰς ἐμὲ τὸ ἐλλεῖπον ἤξει⁵¹⁰. Ἀλλὰ πιστεύω τοι τῇ πείρᾳ τῇ ἡμετέρᾳ καὶ τῇ ὑμῶν εἰς ἐμὲ εὐνοίᾳ, καὶ τῇ τῶν πολέμιων ἀνοίᾳ, μὴ ψεύσειν με ταύτας τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας. Ἀλλὰ θαρρόντες ὁρμώμεθα, ἐπειδὴ καὶ ἐκ ποδῶν ἡμῖν γεγέννηται⁵¹¹ τὸ δόξαί τινι ἀλλοτρίων ἀδίκως ἐφίεσθαι. Νῦν γὰρ ἔρχονται μὲν οἱ πολέμιοι, ἄρχοντες ἀδίκων χειρῶν⁵¹². καλοῦσι δὲ ἡμᾶς ἐπικούρους οἱ φίλοι. Τί οὖν ἔστιν ἢ τοῦ ἀλέξασθαι δικαιοτέρον, ἢ τοῦ τοῖς φίλοις ἀρήγειν κάλλιον;

» Ἀλλὰ μὴν καὶ ἐκεῖνο⁵¹³ ὑμᾶς οὐχ ἥκιστα οἶμαι θαρβεῖν⁵¹⁴, τὸ μὴ παρημεληκότα με τῶν θεῶν τὴν ἔξοδον ποιεῖσθαι. Πολλὰ⁵¹⁵ γάρ μοι συνόν-

492) Ἡμέλησαν ἑαυτοὺς νὰ γίνωσι. 493) Ἰκανὸς νὰ νικᾷ. 494) Δὲν μοι φαίνεται ἀνάτιος νὰ κατηγορηθῇ δι' ἀφροσύνης, δηλ. μοι φαίνεται ἄξιος κτλ. 495) Σύνοισα, Γ. 478.

496) Σύνοισμεν ἡμ. αὐτ. ἀρξάμενοι=ἡξεύρομεν ὅτι ἀρχίσασμεν. 497) Ἀγυμνάστους.

498) Ὅστις. 499) Κ. §. 439, β'. 500) Μένουσι κατώτεροι τούτου, εἰσὶν ἀνίκαντοι πρὸς αὐτόν. 501) Περὶ τοῦ πῶς. 502) Ἀπειροὶ εἰσι. 503) Ἀντὶ καθ' ὅσα περ ἢ καθὼς περ.

504) Νομίζετε τοὺς πόνους παρόχους τῆς ἐν τῷ ζῆν ἡδονῆς. 505) Ἀντὶ νὰ εἰπῇ τῶν ζώων ἐν γένει, εἶπε τῶν λεόντων, ὡς ὁμιλῶν πρὸς στρατιώτας. 506) Ἐλλεῖπει ἐπὶ, καὶ τὸ ἐπαυνοῦμενοι ἄντι ἐπὶ τοῖς ἐπαίνοις. 507) Τῶν ἐπαίνων. 508) Νὰ ἐνδύονται, δηλ. νὰ ἀναλαμπανώσι. 509) Οἷον λέγω. 510) Πᾶσα ἐλλειψὶς σας θέλει ἐπιπέσει ἐπ' ἐμὲ, ὡς ἀρχηγὸς σας. 511) Δὲν ἔχομεν νὰ ἐμποδισθῶμεν ἀπὸ τὸν φόβον ὅτι θέλομεν φανῇ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἀλλότρια. 512) Ἀρχίζοντες τὴν ἀδίκον ἐπιχείρησιν. 513) Ἐλλ. τῆς διὰ. 514) Διὰ τὸ ποιεῖσθαί με... μὴ παραμελῇ. 515) Ἐπιρρήμ. ἀντὶ διὰ πολλοῦ.